प्रस्वानः, [1]निस्वनः-निस्वानः, [2]स्वान्तम्, [A]स्वनितो-मृदङ्गः, [3]आस्वानितम्-आस्वनितः इति विशेषरूपाणि। ण्यन्तात् शतरि-[B]स्वनयन्।

(1983) "स्वन अवतंसने" (I-भ्वादिः-817. सक. सेट्. पर.)

घटादिः।

'**दुर्गः** एवं पठति' इति **स्वामी**। [C]विष्वणः, 'वेश्च **स्वनो** भोजने' (8-3-69) इति भोजनार्थे स्वनतेः सकारस्य मूर्द्धन्यादेशे रूपमेवम्। अवतंसनार्थे **घटादौ** मित्त्वार्थं पुनः पाठः। तेन ण्यन्ते सर्वत्र ह्रस्वः इति विशेषः। सर्वाण्यपि रूपाणि **ध्वनति**वत् (940) ज्ञेयानि।

(1984) "स्वर आक्षेपे" (X-चुरादिः-1864. सक. सेट्. उभ.)

कथादिः, अदन्तश्च।

स्वरकः-रिका, सिस्वरयिषकः-षिका; स्वरयिता-त्री, सिस्वरयिषिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि **चहयति**वत् (515) ज्ञेयानि। स्वरः-सुस्वरः, सुस्वरी इति विशेषः। औणादिके (द. उ. 1-95) उप्रत्यये **स्वरुः**=वज्रमित्यर्थः।

(1985) "स्वर्त गत्यां च" (X-चुरादिः-सेट्. उभ.)

'**च**कारात् कृच्छ्रजीवने। स्वर्तयति इति। षोपदेशः इति **नन्दी**। श्वभ्र गतौ च इति **दौर्गाः**।' इति **क्षीरतरङ्गिण्याम्**। 'श्वर्त' इति तालव्यान्तत्वेन **माधवेन** पठितः। सर्वाण्यपि रूपाणि **गन्धयति**वत् (375) ज्ञेयानि।

(1986) "स्वद[र्द] आस्वादने" (I-भ्वादिः-19. सक. सेट्. आत्म.)

'**आस्वादनं**-जिह्वया लेहः' इति **स्वामी**। 'ष्वर्द—' इति **पुरुषकारः**।

---

1. 'नौ गदनदपठस्वनः' (3-3-64) इति निशब्द उपपदे वा अप्प्रत्ययः। तेन रूपद्वयम्।
2. 'क्षुब्धस्वान्त—' (7-2-18) इत्यादिना निष्ठायामनिट्त्वं निपात्यते, मनोऽभिधीयते चेत्। अन्यत्र **स्वनितो** मृदङ्गः। इदं च ण्यन्तात् निष्ठायामिति **केचित्**।
3. आङ्पूर्वादस्मात् 'रुष्यमत्वरसंघुषास्वनाम्' (7-2-28) इति निष्ठायामिड्-विकल्पः। आङ्पूर्वस्य **स्वने**र्मनोऽभिधानेऽपि परत्वादयं विकल्पः; 'क्षुब्धस्वान्त–' (7-2-18) इति निपातनं बाधते।

A. 'रामस्वनितसङ्काशः **स्वान** इत्यवदत् स ताम्॥' भः का. 5-55.

B. '.....स नन्दसूनुः **स्वनयन्** कलापम्॥' धा. का. 2-13.

C. 'अविषीदन्नवष्टब्धान् व्यष्टभ्नान्नरविष्वणान्॥' भ. का. 9-72.